A BIZOTTSÁG 446/2011/EU RENDELETE

(2011. május 10.)

az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékeik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) 2010. augusztus 13-án az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben [2] (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) bejelentette az Indiából, Indonéziából és Malajziából (a továbbiakban: az érintett országok) származó egyes zsíralkoholok és keverékeik (a továbbiakban: a vizsgált termék) Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását.

(2) A dömpingellenes eljárás megindítására azt követően került sor, hogy két uniós gyártó, a Cognis GmbH és a Sasol Olefins & Surfactants GmbH (a továbbiakban: a panaszosok) 2010. június 30-án panaszt nyújtottak be. Mindkét vállalat a német jog szerint bejegyzett, németországi, franciaországi és olaszországi telephellyel rendelkező társaság. E két vállalat a vizsgált termék uniós összes termelésének döntő hányadát adja, ebben az esetben több mint 25 %-át. A panasz olyan *prima facie* bizonyítékot tartalmazott az érintett országokból származó érintett termék dömpingjére és az abból eredő jelentős kárra vonatkozóan, amely elegendőnek minősült az eljárás megindításának indokolásához.

1.2. Az eljárásban érintett felek

(3) A Bizottság hivatalosan értesítette a panaszosokat, az egyéb ismert uniós gyártókat, az érintettként ismert importőröket/kereskedőket és felhasználókat, az ismert exportáló gyártókat és az érintett exportáló országok képviselőit az eljárás megindításáról. Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat vagy szóbeli meghallgatást kérjenek.

(4) A Bizottság minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tette a meghallgatást, aki kérelmezte, és aki ismertette azokat a különleges okokat, amelyek meghallgatását indokolják.

(5) Tekintettel arra, hogy a panasz alapján sok importőrt azonosítottak, az eljárás megindításáról szóló értesítésben az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban az importőrök esetében mintavételt helyeztek kilátásba. Az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt határidőn belül négy importőr adta meg a kért tájékoztatást, és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Mivel kevés importőr jelentkezett, az a döntés született, hogy nem alkalmaznak mintavételt.

(6) A Bizottság kérdőíveket küldött az exportáló gyártóknak, az uniós gyártóknak, az importőröknek és valamennyi felhasználónak és beszállítónak, amelyeket érintettként ismert, továbbá mindazoknak a feleknek, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül ezt kérték.

(7) A kérdőívekre öt uniós gyártó, két importőr, 21 uniós felhasználó, két indiai exportáló gyártó, két indonéziai exportáló gyártó és a velük kapcsolatban álló kereskedők, valamint három malajziai exportáló gyártó és a velük kapcsolatban álló kereskedők adtak választ.

(8) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek előzetes meghatározása szempontjából szükségesnek tartott. A következő vállalatok telephelyén került sor ellenőrző látogatásra:

a) Uniós gyártók:

— Cognis GmbH, Németország

— Cognis France S.A.S., Franciaország

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Németország

[1] HL L 343., 2009.12.22., 51. o.
[2] HL C 219., 2010.8.13., 12. o.

b) Uniós importőrök:

— Oleo Solutions Ltd, Egyesült Királyság

c) Uniós felhasználók:

— Henkel AG & Co., Németország

— PCC Rokita SA, Lengyelország

— Procter & Gamble International Operations SA, Svájc

— Unilever, Hollandia

— Zshimmer & Schwarz Italiana SpA, Olaszország

d) Indiai exportáló gyártók:

— Godrej Industries Limited, Mumbai és Taluka Valia

— VVF Limited, Mumbai

e) Indonéz exportáló gyártók:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Batam, Szingapúr, Dessau

— P.T. Musim Mas és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Medan, Szingapúr, Hamburg

f) Malajziai exportáló gyártók:

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Prai, Emmerich

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. és a vele kapcsolatban álló vállalatok, Petaling Jaya, Hamburg

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3. **Vizsgálati időszak**

(9) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2009. július 1. és 2010. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2007. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig terjedő időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. **ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

2.1. **Érintett termék**

(10) Az érintett termék az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó, C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket nem ideértve), beleértve a telített egységes zsíralkoholokat (más néven „egységes frakciók”), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (a továbbiakban: érintett termék), amelyek jelenleg az ex 2905 16 85, a 2905 17 00, az ex 2905 19 00 és az ex 3823 70 00 KN-kód alá tartoznak.

(11) A vizsgált termék olyan köztes termék, amelyet természetes (olajkémiai) vagy szintetikus (petrolkémiai) forrásból állítanak elő, például természetes zsírokból és olajokból, nyersolajból, földgázból, cseppfolyósított földgázból és szénből. Főként zsíralkohol-szulfátok, zsíralkohol-etoxilátok és zsíralkohol-éter-szulfátok (úgynevezett felületaktív anyagok) előállításához használják alapanyagként. A felületaktív anyagokat detergensek, háztartási szerek, tisztítószerek, tisztálkodószerek előállításához használják.

2.2. **Hasonló termék**

(12) Megállapították, hogy az Unióba Indiából, Indonéziából és Malajziából exportált termék, az ezen országokban előállított és belföldön értékesített termék, valamint az Unióban az uniós gyártók által előállított és értékesített termék alapvető fizikai és műszaki jellemzői és felhasználási formái megegyeznek. Ezért ezeket a termékeket az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében ideiglenesen hasonló terméknek tekintik.

(13) A vizsgálatok során egyesek azt állították, hogy az egyik panaszos telephelyeinek egyikén olyan termékeket gyárt, amelyek elágazó láncú izomer molekulákat tartalmaznak, ezek pedig nem tartoznak a termék fogalmi körébe, ezért ezt a terméket nem szabad hasonló terméknek tekinteni. Ideiglenesen megállapítható, hogy ez az állítás bizonyított, ezért az e gyártóra vonatkozó adatokat nem használták fel a kár felméréséhez. Meg kell jegyezni, hogy két másik vállalatot, amelyek közül az egyik együttműködött a vizsgálatban, ugyanezen okokból szintén ki kellett zárni az uniós gazdasági ágazat fogalmi köréből.

3. DÖMPING

3.1. India

3.1.1. *Rendes érték*

(14) A rendes érték meghatározásához először minden egyes exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék független vevők számára történő belföldi értékesítésének összmennyisége reprezentatív-e az Unióba irányuló exportértékesítés összmennyiségéhez képest. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az érintett termék belföldi értékesítésének összmennyisége eléri az Unióba irányuló exportértékesítése összmennyiségének 5 %-át. Megállapították, hogy a hasonló termék egyes exportáló gyártók általi belföldi összértékesítése reprezentatív.

(15) A valamely exportáló gyártó által a belföldi piacon értékesített minden olyan terméktípus esetében, amelyeket az Unióba irányuló exportra eladott terméktípussal közvetlenül összevethetőnek találtak, megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belföldi értékesítések kellően reprezentatívak voltak-e. Valamely terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban a terméktípus érintett exportáló gyártó által belföldön független vevőknek értékesített teljes mennyisége legalább 5 %-a volt az általa uniós exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

(16) A Bizottság azt is vizsgálta, hogy az egyes terméktípusok belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítésnek tekinthetők-e. Ezt olyan módon állapították meg, hogy az érintett termék minden egyes exportált típusára meghatározták a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevők részére történt nyereséges értékesítés arányát.

(17) Azon terméktípusoknál, amelyek belföldi piacon értékesített mennyiségének több mint 80 %-át az egységköltségnél többért értékesítették, és amelyek esetében az eladási ár súlyozott átlaga legalább az egységnyi előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típus teljes értékesítési mennyiségére alkalmazott tényleges belföldi árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e.

(18) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az egységnyi előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet a szóban forgó típus vizsgálati időszak alatti, kizárólag nyereséges belföldi értékesítéseinek súlyozott átlagáraként számítottak ki.

3.1.2. *Exportár*

(19) Mindkét indiai exportáló gyártó közvetlenül független uniós vevőknek értékesítette az érintett terméket. Az exportárakat ezért az említett független vevők által az érintett termékért ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árak alapján határozták meg, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

3.1.3. *Összehasonlítás*

(20) A rendes értéket és az exportáló gyártók exportárait a gyártelepi ár alapján hasonlították össze.

(21) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják. Ennek alapján a közvetett adók, a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségek, a csomagolási költségek és a hitelköltségek, továbbá a jutalékok különbségeit – adott és indokolt esetben – kiigazították.

(22) Mindkét exportáló gyártó azt kérte, hogy ne vegyék figyelembe azokat az értékesítéseket a dömpingkülönbözet kiszámításánál, amelyeket az uniós panaszosok egyikének teljesítettek a vizsgálati időszakban, mivel ezek az értékesítések jelentős mennyiségekről szóltak, erőteljesen nyomott árakon. Ugyanakkor nincs jogi indoka annak, hogy az érintett termékek e kiviteleit miért ne lehetne figyelembe venni a dömpingkülönbözet kiszámításánál. Ezért mindkét exportáló gyártó kérelmét elutasították.

(23) Mindkét exportáló gyártó kérte az átváltási árfolyam kiigazítását, azzal érvelve, hogy az indiai rúpiát (INR) 2009-től tartósan felértékelték az euróval (EUR) szemben, ezért ez torzíthatja a dömpinggel kapcsolatos számításokat. A kérelem olyan értékesítésekre vonatkozott, amelyeket 2010 januárjától EUR-ban teljesítettek, és arra irányult, hogy az ezen értékesítések INR-re történő átváltására használt árfolyam, azaz az értékesítés hónapjában érvényes árfolyam helyett a két hónappal korábbi árfolyamot vegyék figyelembe. A 2. cikk (10) bekezdésének j) pontja bizonyos körülmények között valóban lehetőséget biztosít az átváltási árfolyam kiigazítására. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy az INR felértékelésére csak a vizsgálati időszak második felében került sor. Meg kell jegyezni továbbá azt is, hogy mindkét indiai vállalat gyakran, rendszeres időközönként emelte árait a fő uniós vevőivel szemben az érintett időszakban, és hogy a panaszosok által az Unióban alkalmazott árak szintén folyamatosan emelkedtek a vizsgálati időszak második felében. Ezért nem bizonyított egyértelműen, hogy az INR felértékelése nem tükröződött időszerűen az indiai exportáló gyártók által uniós vevőikkel szemben megállapított árakban, vagy hogy az a dömpinggel kapcsolatos számítások során alkalmazott jogellenes szankciót jelentett volna. Ezért mindkét vállalat kérelmét elutasították.

3.1.4. *Dömpingkülönbözet*

(24) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet megállapítására az együttműködő indiai exportáló gyártók esetében úgy került sor, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket összehasonlították a súlyozott átlagos exportárral.

(25) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő indiai exportáló gyártóktól kapott információk alapján, és figyelembe véve a rendelkezésre álló statisztikai adatokat, megállapítható, hogy az érintett terméknek Indiában nincs más gyártója. Ezért az India esetében megállapítandó országos dömpingkülönbözetnek meg kell egyeznie az együttműködő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(26) Ez alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Minden más vállalat	9,3 %

3.2. **Indonézia**

3.2.1. *Rendes érték*

(27) A rendes érték meghatározásához először minden egyes exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék független vevők számára történő belföldi értékesítésének összmennyisége reprezentatív-e az Unióba irányuló exportértékesítés összmennyiségéhez képest. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az érintett termék belföldi értékesítésének összmennyisége eléri az Unióba irányuló exportértékesítése összmennyiségének 5 %-át. Megállapították, hogy a hasonló termék egyes exportáló gyártók általi belföldi összértékesítése reprezentatív.

(28) A valamely exportáló gyártó által a belföldi piacon értékesített minden olyan terméktípus esetében, amelyeket az Unióba irányuló exportra eladott terméktípussal közvetlenül összevethetőnek találtak, megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belföldi értékesítések kellően reprezentatívak voltak-e. Valamely terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban a terméktípus érintett exportáló gyártó által belföldön független vevőknek értékesített teljes mennyisége legalább 5 %-a volt az általa uniós exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

(29) A Bizottság azt is vizsgálta, hogy az egyes terméktípusok belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítésnek tekinthetők-e. Ezt olyan módon állapították meg, hogy az érintett termék minden egyes exportált típusára meghatározták a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevők részére történt nyereséges értékesítés arányát.

(30) Azon terméktípusoknál, amelyek belföldi piacon értékesített mennyiségének több mint 80 %-át az egységköltségnél többért értékesítették, és amelyek esetében az eladási ár súlyozott átlaga legalább az egységnyi előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típus teljes értékesítési mennyiségére alkalmazott tényleges belföldi árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e.

(31) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az egységnyi előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet a szóban forgó típus vizsgálati időszak alatti, kizárólag nyereséges belföldi értékesítéseinek súlyozott átlagaként számítottak ki.

(32) Ha az exportáló gyártó nem értékesítette az adott terméktípust belföldön, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozták meg.

(33) Ha a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki, az eladási, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összege az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének bevezető fordulata szerint az exportáló gyártó hasonló termékének előállítására és a rendes kereskedelmi forgalom során történő értékesítésére vonatkozó tényleges adatokon alapult.

3.2.2. *Exportár*

(34) Az exportáló gyártó vagy közvetlenül független vevők számára, vagy a Szingapúrban vagy az Unióban található, vele kapcsolatban álló kereskedelmi vállalaton keresztül exportálta termékeit az Unióba.

(35) Azokban az esetekben, amikor az Unióba irányuló exportértékesítés közvetlenül uniós független vevők részére vagy a Szingapúrban található, kapcsolatban álló kereskedelmi vállalatokon keresztül történt, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

(36) Amennyiben az exportértékesítéseket egy Unióban található, kapcsolatban álló kereskedelmi vállalaton keresztül végezték, az exportárakat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az első független uniós vevő által az e kapcsolatban álló kereskedőknek fizetett viszonteladási ár alapján határozták meg.

3.2.3. *Összehasonlítás*

(37) A rendes értéket és az exportáló gyártók exportárait a gyártelepi ár alapján hasonlították össze.

(38) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják. Ennek alapján a közvetett adók, a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségek, a csomagolási költségek és a hitelköltségek, továbbá a jutalékok különbségeit – adott és indokolt esetben – kiigazították.

(39) Az egyik vállalat a fizikai jellemzőkben rejlő különbségek alapján kért kiigazítást, mivel folyékony és szilárd halmazállapotú vizsgált terméket is exportál az EU-ba, belföldi piacon viszont csak szilárd halmazállapotút értékesít, a folyékony halmazállapotú vizsgált termék ára pedig alacsonyabb, mint a szilárd halmazállapotúé. A vállalat ugyanakkor nem számszerűsítette ezt a kiigazítást. A szilárd és folyékony halmazállapotú vizsgált termék exportárának egyszerű összehasonlítása alapján nem lehet a fizikai jellemzők különbözőségeire tekintettel kiigazítást megadni. Ráadásul a vállalat számviteli rendszere alapján sem lehet megfelelően elkülöníteni a szilárd és a folyékony termék költségkülönbségeit. Ezért nem lehetett az esetleges kiigazítást megbízhatóan kiszámítani, ennélfogva a kérelmet el kellett utasítani.

(40) A panaszosok azt állították, hogy Indonéziában az energiaköltségeket torzítják a nagyon olcsó és támogatott energiaárak. Ugyanakkor nem nyújtottak be megalapozott információkat arra vonatkozóan, hogy a belföldi és exporttermelés energiaköltségének ilyen torzulása mennyiben érintené a dömpinggel kapcsolatos számításokat. Ezért ezt az állítást elutasították.

3.2.4. *Dömpingkülönbözet*

(41) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet megállapítására az együttműködő indonéz exportáló gyártók esetében úgy került sor, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket összehasonlították a súlyozott átlagos exportárral.

(42) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő indonéz exportáló gyártóktól kapott információk alapján, és figyelembe véve a rendelkezésre álló statisztikai adatokat, megállapítható, hogy az érintett terméknek Indonéziában nincs más gyártója. Ezért az Indonézia esetében megállapítandó országos dömpingkülönbözetnek meg kell egyeznie az együttműködő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(43) Ez alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Minden más vállalat	7,6 %

3.3. **Malajzia**

3.3.1. *Rendes érték*

(44) A rendes érték meghatározásához először minden egyes exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék független vevők számára történő belföldi értékesítésének összmennyisége reprezentatív-e az Unióba irányuló exportértékesítés összmennyiségéhez képest. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítés akkor tekinthető reprezentatívnak, ha az érintett termék belföldi értékesítésének összmennyisége eléri az Unióba irányuló exportértékesítése összmennyiségének 5 %-át. Két együttműködő exportáló gyártó esetében megállapították, hogy a hasonló termék exportáló gyártók általi belföldi összértékesítése reprezentatív. A további egy exportáló gyártó esetében nem állapították meg, hogy sor került volna független vevőknek történő belföldi értékesítésre a vizsgálati időszakban.

(45) A valamely exportáló gyártó által a belföldi piacon értékesített minden olyan terméktípus esetében, amelyeket az Unióba irányuló exportra eladott terméktípussal közvetlenül összevethetőnek találtak, megvizsgálták, hogy az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belföldi értékesítések kellően reprezentatívak voltak-e. Valamely terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kellően reprezentatívnak, ha a vizsgálati időszakban a terméktípus érintett exportáló gyártó által belföldön független vevőknek értékesített teljes mennyisége legalább 5 %-a volt az általa uniós exportra értékesített hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

(46) A Bizottság azt is vizsgálta, hogy az egyes terméktípusok belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint szokásos kereskedelmi forgalom keretében megvalósított értékesítésnek tekinthetők-e. Ezt olyan módon állapították meg, hogy az érintett termék minden egyes exportált típusára meghatározták a vizsgálati időszak folyamán a belföldi piacon független vevők részére történt nyereséges értékesítés arányát.

(47) Azon terméktípusoknál, amelyek belföldi piacon értékesített mennyiségének több mint 80 %-át az egységköltségnél többért értékesítették, és amelyek esetében az eladási ár súlyozott átlaga legalább az egységnyi előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típus teljes értékesítési mennyiségére alkalmazott tényleges belföldi árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e.

(48) Azokban az esetekben, amikor egy terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb a típus teljes értékesítési mennyiségének 80 %-át tette ki, vagy amikor a típus súlyozott átlagára nem érte el az egységnyi előállítási költséget, a rendes érték meghatározása a tényleges belföldi ár alapján történt, amelyet a szóban forgó típus vizsgálati időszak alatti, kizárólag nyereséges belföldi értékesítéseinek súlyozott átlagáraként számítottak ki.

(49) Ha az exportáló gyártó nem értékesítette az adott terméktípust belföldön, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozták meg.

(50) Ha a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján számították ki, az eladási, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összege az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének bevezető fordulata szerint az exportáló gyártó hasonló termékének előállítására és a rendes kereskedelmi forgalom során történő értékesítésére vonatkozó tényleges adatokon alapult.

(51) Azon exportáló gyártó tekintetében, amely nem értékesített belföldön a vizsgálati időszakban, az eladási, általános és adminisztratív költségek és a nyereség összege az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése a) pontjának értelmében a vizsgálat alá vont másik két exportáló gyártó tekintetében a hasonló termék előállítására és a malajziai piacon való értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlagán alapult.

3.3.2. *Exportár*

(52) Az exportáló gyártó vagy közvetlenül független vevők számára, vagy az Unióban található, vele kapcsolatban álló vállalaton keresztül exportálta termékeit az Unióba.

(53) Azokban az esetekben, amikor az Unióba irányuló exportértékesítés közvetlenül független vevők részére történt, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően.

(54) Amennyiben az exportértékesítéseket egy Unióban található, kapcsolatban álló vállalaton keresztül végezték, az exportárakat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az első független uniós vevő által az e kapcsolatban álló vállalatnak fizetett viszonteladási ár alapján határozták meg.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(55) A rendes értéket és az exportáló gyártók exportárait a gyártelepi ár alapján hasonlították össze.

(56) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják. Ennek alapján a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségek, a csomagolási költségek és a hitelköltségek kiigazításait – adott és indokolt esetben – elvégezték.

(57) Egy malajziai exportáló gyártó azt állította, hogy az Unióban található, vele kapcsolatban álló vállalat valójában a gyártó exportrészlege. Ennek alapján a vállalat azt állította, hogy a gyártelepi ár megállapításakor túlzott levonásokat alkalmaznának, ha teljes mértékben kiigazítanák az eladási, általános és adminisztratív költségeket, valamint a nyereségeket az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján. E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a számlákat a kapcsolatban álló vállalat állította ki az uniós vevők számára, és az uniós vevők által teljesített kifizetések is a kapcsolatban álló vállalathoz érkeztek be. Azt is fontos megjegyezni, hogy a kapcsolatban álló vállalat értékesítéseire felárat számítottak fel. A kereskedő pénzügyi elszámolásai is azt tükrözték, hogy ő viselte a behozatal és a viszonteladás között felmerült rendes eladási, általános és adminisztratív költségeket. Ebből tehát inkább az tűnik ki, hogy a kapcsolatban álló vállalat valójában az importőr tipikus feladatait látja el. Ennek alapján a vállalat állítását a Bizottság elutasította.

(58) A panaszosok Malajziára vonatkozóan is benyújtották ugyanazt, a (40) preambulumbekezdésben említett, az energiaköltségekkel kapcsolatos állítást, amelyet Indonézia tekintetében. Ezt az állítást ugyanazokból az okokból szintén elutasították.

3.3.4. *Dömpingkülönbözet*

(59) Az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet megállapítására az együttműködő malajziai exportáló gyártók esetében úgy került sor, hogy a súlyozott átlagos rendes értéket összehasonlították a súlyozott átlagos exportárral.

(60) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő malajziai exportáló gyártóktól kapott információk alapján, és figyelembe véve a rendelkezésre álló statisztikai adatokat, megállapítható, hogy az érintett terméknek Malajziában nincs más gyártója. Ezért a Malajzia esetében megállapítandó országos dömpingkülönbözetnek meg kell egyeznie az együttműködő exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözettel.

(61) Ez alapján az ideiglenes dömpingkülönbözet a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következő:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Minden más vállalat	13,8 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós előállítás meghatározása

(62) A vizsgálati időszak alatt a hasonló terméket két ismert és néhány egyéb nagyon kis gyártó állította elő az Unióban. Az uniós gyártókról rendelkezésre álló információkat, beleértve a panaszban szolgáltatott, illetve a vizsgálat megindítása előtt és után az uniós gyártóktól gyűjtött információkat is, felhasználták a teljes uniós előállítás megállapítására. Ezen az alapon a teljes uniós előállítás becsült mértéke körülbelül 400 000– 500 000 tonna volt a vizsgálati időszakban. Az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatot a teljes uniós előállítást képviselő uniós gyártók alkotják.

(63) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy a panaszosok egyikét nem lehet az uniós gazdasági ágazat szereplőjének tekinteni, mivel ez a vállalat importálta az érintett terméket a vizsgálati időszakban. Bebizonyosodott ugyanakkor, hogy az e vállalat által a vizsgálati időszakban az érintett országokból behozott termékek százalékos aránya meglehetősen alacsony volt, ennélfogva jelentéktelen a hasonló termék általa történő előállításához képest. Ráadásul ezek a behozatalok főként ideiglenes jellegűek voltak. Megerősíthető tehát, hogy e vállalat fő tevékenysége a vizsgált termék előállítása és értékesítése az EU-ban, valamint fő érdekeltsége megegyezik az uniós gyártókéval. Ebből következően ideiglenesen megállapítható, hogy ez az állítás nem igazolható.

4.2. Uniós fogyasztás

(64) A fogyasztást az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon teljesített összes értékesítésből, a kötött felhasználásból és az összes behozatalból kiindulva (az Eurostattól származó adatok alapján) állapították meg. Mivel az Eurostat adatai néhány olyan termékre is kiterjednek, amelyek nem egyeznek meg az érintett termékkel, el kellett végezni a megfelelő kiigazításokat. Az információk a bizalmas adatkezelés érdekében indexekben (2007 = 100) szerepelnek.

Uniós fogyasztás	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
tonna	100	102	97	102
Éves Δ%		2,2 %	– 4,8 %	4,6 %

Forrás: Eurostat, a panaszban jelzett adatok és a kérdőívre adott válaszok.

(65) A figyelembe vett időszakban az uniós fogyasztás 2 %-kal esett vissza. A fogyasztás 2007 és 2008 között 2,2 %-kal emelkedett, majd 2008 és 2009 között 4,8 %-kal esett vissza. 2009-től a vizsgálati időszak végéig a fogyasztás 4,6 %-kal növekedett.

(66) A gazdasági visszaesés is hozzájárult a fogyasztás 2008-tól kezdődő csökkenéséhez, mivel az érintett termék felhasználói ebben az időszakban a termékeik iránti kereslet visszaesését tapasztalhatták. A vizsgálati időszak kezdetekor a piaci helyzet valamelyes javulni kezdett, ez azt eredményezte, hogy az érintett termék iránti kereslet 2009 első feléhez képest növekedett.

4.3. Az érintett országokból származó uniós behozatal

4.3.1. *Kumuláció*

(67) A Bizottság mérlegelte, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatásait az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében rögzített kritériumok alapján összesítve kell-e értékelni. E cikk előírja, hogy amikor egyszerre két vagy több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy a) az egyes országokból származó behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál, és az egyes országokból származó behozatal mennyisége sem elhanyagolható, valamint b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.

(68) Az egyes érintett országokból érkező behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözetek meghaladják az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábat, azaz az exportárak 2 %-át, és az egyes érintett országokból érkező behozatal mennyisége az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében megállapított 1 %-os piaci részesedési határérték fölött van.

(69) A vizsgálat továbbá kimutatta, hogy a dömpingelt behozatalok, valamint a dömpingelt behozatal és a hasonló uniós termék között hasonlóak voltak a versenyfeltételek. Megállapították, hogy az összes érintett országban alkalmazott átlagos behozatali ár csökkent a figyelembe vett időszakban, és ugyanazt a tendenciát követte. Emellett az érintett országokból behozott vizsgált termék minden tekintetben hasonló és felcserélhető volt, és hasonló uniós értékesítési csatornákon keresztül, ugyanazon feltételekkel került értékesítésre, tehát mind egymással, mind az Unióban előállított vizsgált termékkel versenyben volt.

(70) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az összesített értékelés minden követelménye teljesült, és ennek megfelelően az érintett országokból származó dömpingelt behozatal hatásait a kár elemzése céljából együttesen kell értékelni.

4.3.2. *Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése*

Az érintett országokból érkező behozatal	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
tonna	112 523	177 286	165 386	176 279
Index: 2007 = 100	100	158	147	157
Éves Δ%		57,6 %	– 6,7 %	6,6 %
Piaci részesedés	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	154	151	154
Éves Δ%		54,2 %	– 2,0 %	1,9 %
Átlagár EUR/tonnában	942	1 017	837	882
Index: 2007 = 100	100	108	89	94
Éves Δ%		8 %	– 18 %	5 %

Forrás: Eurostat és a kitöltött kérdőívek.

(71) A figyelembe vett időszakban az érintett országokból származó behozatal mennyisége jelentősen, 57 %-kal nőtt. A legnagyobb növekedésre 2007 és 2008 között került sor, amikor a behozatal 58 %-kal emelkedett. A behozatal ezt követően, 2009-ben mérséklődött, majd a vizsgálati időszakban ismételten a 2008. évi szintre emelkedett.

(72) Az érintett országból származó behozatal átlagára erőteljesen ingadozott a figyelembe vett időszakban, és összességében 6 %-kal csökkent. Az érintett országokból származó behozatal átlagára a figyelembe vett időszak egészében elmaradt a világ többi része és az uniós ágazat által alkalmazott ártól, így növekedett az érintett országok piaci részesedése.

(73) Az érintett országok piaci részesedése a figyelembe vett időszak során jelentősen, 54 %-kal emelkedett. A legnagyobb növekedésre 2007 és 2008 között került sor. A gazdasági válság során a behozatal mérséklődése volt megfigyelhető, aminek következtében az érintett országok piaci részesedése 2 %-kal csökkent 2008 és 2009 között, azonban a figyelembe vett időszak végére e piaci részesedés ismételten növekedett.

4.3.2.1. Áralákínálás

(74) Az áralákínálás vizsgálatának céljából az uniós gazdasági ágazat által az Unió piacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti eladási ár gyártelepi szintre igazított súlyozott átlagát hasonlították össze az Unió piacán az első független vevőnek eladott, az érintett országokból behozott termékek azon megfelelő súlyozott átlagárával, amelyet a meglévő vámtételek és a behozatalt követő költségek miatt megfelelően kiigazított CIF-paritás alapján állapítottak meg. A kereskedelem azonos szintjén történő tranzakcióknak a szükséges kiigazítások utáni, engedményekkel és visszatérítésekkel csökkentett árát hasonlították össze. Az összehasonlítás eredményei az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatti eladási árainak százalékában kifejezve jelentős (16 %-ig terjedő) ár-alákínálási különbséget jeleztek. Ezek az ár-alákínálási különbségek az Uniós piacon érdekelt országokból érkező behozatalból eredő árnyomásból fakadnak.

(75) Érintett országonként az alákínálási különbségek a következők voltak:

Ország	Alákínálási különbség
India	– 0,5 %-tól 16 %-ig
Indonézia	– 12,1 %-tól – 3,2 %-ig
Malajzia	– 10,4 %-tól 15,1 %-ig

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete** [1]

4.4.1. *Előzetes megjegyzések*

(76) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatás vizsgálata magában foglalta – az uniós gazdasági ágazat helyzetének 2007-től a vizsgálati időszak végéig történő felmérése céljából – valamennyi gazdasági mutató értékelését.

[1] Az információk az uniós gazdasági ágazat által kitöltött kérdőívekben szereplő ellenőrzött adatokon alapulnak, és – amikor a titoktartás szükségessé teszi – indexek (2007 = 100) vagy tartományok formájában szerepelnek.

4.4.2. *Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás*

Az uniós gazdasági ágazat termelése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	90	77	83
Az uniós ágazat kapacitása	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	109	103	98
Kapacitáskihasználás	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	83	75	85

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(77) 2007-től 2009-ig az uniós előállítás jelentősen, 23 %-kal csökkent, majd 2009 és a vizsgálati időszak vége között kismértékben javult, így összességében 17 %-os csökkenés volt tapasztalható a figyelembe vett időszakban. Meg kell jegyezni, hogy bár az uniós fogyasztás körülbelül 5 %-kal csökkent 2008 és 2009 között, ugyanezen időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelése jóval nagyobb mértékben, 15 %-kal esett vissza, és az uniós fogyasztás a vizsgálati időszakban tapasztalt növekedése ellenére sem emelkedett.

(78) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitása hozzávetőleg 2 %-kal csökkent. A 2008. évi 9 %-os növekedést követő években csökkentették a kapacitást, így a figyelembe vett időszakban összességében 2 %-os kapacitáscsökkenést tapasztaltak.

(79) Ugyanakkor a csökkenő termelési mennyiség mellett a rendelkezésre álló kapacitás kihasználása is csökkent 15 %-kal a figyelembe vett időszakban. A legnagyobb visszaesésre 2009-ben, az általános gazdasági válság során került sor, ezt kismértékű növekedés követte a vizsgálati időszakban.

4.4.3. *Értékesítés és piaci részesedés*

(80) Az alábbi táblázat értékesítési adatai az uniós piacon az első független vevő részére értékesített mennyiségekre és eladási értékekre vonatkoznak.

A független vevők részére történt értékesítés mennyisége az EU-ban	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	85	79	82
Éves Δ%		– 15,4 %	– 6,5 %	4,3 %
A független vevők részére történt értékesítés értéke az EU-ban (EUR)	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	102	85	88
Éves Δ%		1,6 %	– 16,6 %	3,9 %
Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	88	87	88

Forrás: Eurostat és a kitöltött kérdőívek.

(81) Az értékesítési mennyiség 18 %-kal, a piaci részesedés 12 %-kal csökkent 2007 és a vizsgálati időszak között. A figyelembe vett időszak kezdetekor, 2007 és 2008 között az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 15 %-kal csökkent, és a piaci részesedés 12 %-át is elvesztették, annak ellenére, hogy az uniós fogyasztás emelkedett. 2009-ben visszaesett az uniós fogyasztás, ami az értékesítési mennyiség tekintetében további, 6,5 %-os veszteséget jelentett az uniós gazdasági ágazat számára. A vizsgálati időszakban az uniós fogyasztás emelkedésével kismértékben az uniós értékesítés is növekedett. A piaci részesedés azonban változatlan maradt 2008 és a vizsgálati időszak vége között.

4.4.4. *Az uniós gazdasági ágazat átlagos egységárai*

Egységár, független vevőknek történő uniós értékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	120	107	107
Éves Δ%		20,1 %	– 10,8 %	– 0,4 %

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(82) Az árak jelentősen, 20 %-kal emelkedtek 2007 és 2008 között. Meg kell jegyezni, hogy az exportáló gyártók ugyancsak emelték áraikat ebben az időszakban, jóllehet az uniós gazdasági ágazatnál jóval csekélyebb mértékben.

(83) 2009-ben az uniós gazdasági ágazatnak csökkentenie kellett az árait, hogy reagáljon az érintett országokból származó megnövekedett behozatal miatti nyomásra. 2008-ban az ezen országokból származó behozatal 57 %-kal nőtt, áraik pedig jelentősen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat nem tudta ugyanarra a szintre csökkenteni az árait, mint az exportáló gyártók.

(84) A vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat a 2009. évi árszintet tartotta, így az árak összességében 7 %-kal emelkedtek a figyelembe vett időszakban.

4.4.5. *Készletek*

(85) Az uniós gazdasági ágazat készletei a figyelembe vett időszak során 33 %-kal csökkentek. A készletek különösen 2008 és a vizsgálati időszak között csökkentek jelentősen, 51 %-kal.

Az uniós gazdasági ágazat zárókészletei	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	128	86	67
Éves Δ%		27,7 %	– 33,0 %	– 21,1 %
Készlet a termeléshez viszonyítva	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Forrás: kitöltött kérdőívek.

4.4.6. *Foglalkoztatottság, bérek és termelékenység*

Foglalkoztatottság az uniós gazdasági ágazatban	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Az érintett termékhez kapcsolódó összes munkavállaló (a nem nyilatkozó gyártókkal együtt) Index: 2007 = 100	100	97	91	87
Munkavállalónkénti átlagbér (EUR) Index: 2007 = 100	100	102	101	106
Termelékenység (egység/munkavállaló) Index: 2007 = 100	100	93	85	96

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(86) Az uniós gazdasági ágazat leépítésének hatására a munkavállalók száma 13 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. A munkavállalónkénti munkaerőköltségek kismértékben, 6 %-kal növekedtek ugyanebben az időszakban. Ez természetes növekedésnek tekinthető, és elmarad a figyelembe vett időszakban tapasztalható inflációs rátától.

4.4.7. *Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése, illetve tőkebevonási képesség*

Nyereségesség független vevőknek történő uniós értékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
% nettó veszteség/forgalom Index: 2007 = 100	100	76	408	236
Az uniós gazdasági ágazat negatív pénzforgalma (EUR) Index: 2007 = 100	100	– 249	1 178	439
Pénzforgalom a független vevőknek történő uniós értékesítés %-ában	– 1,3 %	3,7 %	– 24,5 %	– 7,9 %
Index: 2007 = 100	100	– 285	1 899	609
Az uniós gazdasági ágazat beruházásai (EUR) Index: 2007 = 100	100	56	68	65
Éves Δ%		– 43,8 %	20,6 %	– 4,2 %
Negatív befektetési hozam az uniós gazdasági ágazatban Index: 2007 = 100	100	136	510	320

Forrás: kitöltött kérdőívek.

(87) Az uniós gazdasági ágazat nyereségességét úgy állapították meg, hogy a hasonló termék értékesítéséből származó, adózás előtti nettó hasznot (ebben az esetben veszteséget) az említett értékesítések forgalmának százalékában fejezték ki. Megállapítást nyert, hogy az uniós gazdasági ágazat nyereségessége negatív volt az érintett időszak kezdete, azaz 2007 óta, és a figyelembe vett időszakban a veszteség jelentősen növekedett. A veszteségek a 2008. évi csökkenés után 2009-ben, az általános gazdasági válság idején ismét nagymértékben növekedtek. A gazdaság vizsgálati időszakban tapasztalt fellendülése ugyanakkor lehetővé tette az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a forgalmi veszteségeit mérsékelje, amely még mindig messze elmaradt a pozitív nyereségszintektől.

(88) A pénzforgalomban tapasztalható tendencia – ami a gazdasági ágazatnak azon képessége, hogy saját maga finanszírozza a tevékenységeit – nagymértékben tükrözi a nyereségesség alakulását. A pénzforgalom negatív volt 2007-ben, és jelentősen csökkent a figyelembe vett időszakban. Ugyanez mondható el a beruházások megtérüléséről is, amely a figyelembe vett időszak során – az uniós gazdasági ágazat által elért negatív eredményekkel összhangban – hasonlóan negatív volt.

(89) A fentiek következményeként az uniós gazdasági ágazat beruházásra való képessége korlátozódott, mivel a pénzforgalma a figyelembe vett időszak alatt jelentősen romlott. Ennek következtében a beruházások hozzávetőleg 35 %-kal estek vissza az említett időszakban.

4.4.8. *Növekedés*

(90) A figyelembe vett időszak alatt az uniós fogyasztás többé-kevésbé változatlan maradt. Ugyanakkor az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége 18 %-kal, piaci részesedése 12 %-kal esett vissza.

4.4.9. *A tényleges dömpingkülönbözet nagysága*

(91) Figyelembe véve az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyiségét, piaci részesedését és árát, a tényleges dömpingkülönbözetek uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak.

4.5. **A károkozásra vonatkozó következtetések**

(92) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a kármutatók többsége – például a termelés (– 17 %), a kapacitáskihasználás (– 13 %), az értékesítési mennyiség (– 18 %), a piaci részesedés (– 12 %) és a foglalkoztatottság (– 14 %) – kedvezőtlenül alakult a figyelembe vett időszakban. Emellett jelentősen romlottak az uniós ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, például a pénzforgalom és a nyereségesség. Ez azt jelenti, hogy az uniós ágazat tőkebevonási képessége korlátozott maradt, különösen a vizsgálati időszakban.

(93) A fentiek figyelembevételével azt a következtetést lehetett levonni, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében.

5. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

5.1. **Bevezetés**

(94) Az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban megvizsgálták, hogy az érintett termék érintett országokból származó dömpingelt behozatala okozott-e olyan mértékű kárt az uniós gazdasági ágazatnak, amely jelentősnek minősíthető. A dömpingelt behozataltól eltérő egyéb, az uniós gazdasági ágazatot ugyanabban az időben kárral fenyegető ismert tényezőket is megvizsgáltak annak érdekében, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne lehessen a dömpingelt behozatalnak tulajdonítani.

5.2. **A dömpingelt behozatal hatása**

(95) A vizsgálatok arra mutattak rá, hogy az Unió fogyasztása szinte változatlan volt a figyelembe vett időszakban, míg az érintett országokból származó dömpingelt behozatal mennyisége jelentősen, mintegy 57 %-kal növekedett.

(96) Az érintett országokból származó dömpingelt behozatal nyomás alatt tartotta az uniós gazdasági ágazatot, főként 2008-ban, amikor e behozatal 58 %-kal nőtt. Ebben az évben az érintett országok által alkalmazott árak az Eurostat adatai alapján lényegesen elmaradtak az uniós gazdasági ágazat áraitól. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése körülbelül 12 %-kal csökkent, míg az érintett országoké 54 %-kal növekedett.

(97) E nyomásra reagálva az uniós gazdasági ágazat csökkentette az árait 2009-ben. Jóllehet az érintett országokból származó behozatal mennyisége csökkent (– 6,7 %) a gazdasági visszaeséssel és az uniós piac szűkülésével egyidejűleg, a behozatali ár nagyobb mértékben csökkent az uniós gazdasági ágazat által alkalmazott árnál, ezért az uniós gazdasági ágazat nem tudta visszaszerezni elveszített piaci részesedését.

(98) A vizsgálati időszakban az uniós piacnak tovább kellett csökkenteni árait, jóllehet az érintett országok által alkalmazott áralákínálás még mindig 3 %-os volt az ellenőrzött exportadatok alapján. Az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége (+ 4,3 %) és eladási értéke (+ 3,9 %) kismértékben emelkedett, ám annak ellenére, hogy csökkent az érintett országok által alkalmazott behozatali árhoz viszonyított árkülönbség, az uniós gazdasági ágazat nem tudta kihasználni a fogyasztás növekedését, és piaci részesedése nem változott. Eközben az érintett országokból származó behozatal mennyisége és ezen országok piaci részesedése a vizsgálati időszakban tovább növekedett (előbbi 6,6 %-kal, utóbbi 2 %-kal).

5.3. **További tényezők hatása**

(99) Az okozati összefüggés keretében vizsgált további tényezők a következők voltak: a más országokból származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye és a gazdasági válság hatása.

5.3.1. *A más országokból (a világ többi részéből) származó behozatal*

A más országokból származó behozatal mennyisége (Eurostat)	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
tonna	32 874	31 446	38 295	30 495
Index: 2007 = 100	100	96	116	93
Éves Δ%		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Más országok piaci részesedése	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	94	120	91
Éves Δ%		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
A más országok által alkalmazott átlagár EUR/tonnában	1 217	1 358	1 129	1 122
Index: 2007 = 100	100	112	93	92
Éves Δ%		12 %	– 17 %	– 1 %

Forrás: Eurostat

(100) Az Eurostat adatai alapján a vizsgálat alá nem vont harmadik országokból származó vizsgált termék Unióba történő behozatalának a mennyisége 7 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszak során. Ezeknek az országoknak a piaci részesedése szintén 9 %-kal csökkent.

(101) E behozatalok átlagára magasabb volt mind az érintett országok exportáló gyártói által alkalmazott áraknál, mind az uniós gazdasági ágazat árainál.

(102) A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen azt a következtetést vonta le, hogy az ezen harmadik országokból származó behozatal nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz.

5.3.2. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

A független exportra történő értékesítés mennyisége	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	38	52	45
Éves Δ%		– 62,4 %	38,0 %	– 14,0 %
A független exportra történő értékesítés értéke	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	78	74	76
Éves Δ%		– 21,6 %	– 5,9 %	3,5 %
Egységár, független vevőknek történő exportértékesítés esetén	2007	2008	2009	Vizsgálati időszak
Index: 2007 = 100	100	208	142	171
Éves Δ%		108,4 %	– 31,9 %	20,3 %

(103) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési mennyisége 55 %-kal esett vissza. E visszaesés hatásait azonban részben az kompenzálta, hogy az átlagos eladási egységár 71 %-kal növekedett ugyanebben az időszakban, így az exportértékesítés értéke csak 24 %-kal csökkent. Mindezek alapján, valamint figyelembe véve, hogy az exportértékesítés az összes értékesítés mindössze 5 %-át tette ki a vizsgálati időszakban, a Bizottság arra az ideiglenes következtetésre jutott, hogy az exportteljesítmény nem szünteti meg az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és az érintett országokból származó behozatal közötti okozati összefüggést.

5.3.3. *A gazdasági válság hatásai*

(104) A gazdasági válság hozzájárult az uniós fogyasztás visszaeséséhez és az árnyomáshoz. A vizsgált termék iránti kisebb kereslet az uniós gazdasági ágazat termelésének visszaesését eredményezte, emellett részben hozzájárult az eladási árak leszorításához.

(105) Rendes gazdasági körülmények között és az erőteljes árnyomás hatásának hiányában, illetve a dömpingelt behozatali szint emelkedésének hiányában az uniós gazdasági ágazatnak okozhatott volna némi nehézséget, hogy megbirkózzon a fogyasztás csökkenésével és az állandó egységnyi költségek emelkedésével, amely a 2007 és a vizsgálati időszak között tapasztalt alacsony kapacitáskihasználtság eredményeképp lépett fel. A dömpingelt behozatalok azonban felerősítették a gazdasági visszaesés hatását, és lehetetlenné tették a költség feletti áron történő értékesítést.

(106) A fentiek alapján úgy tűnik, hogy az uniós kereslet gazdasági válság okozta visszaesése hozzájárult az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz. A Bizottság ugyanakkor úgy véli, hogy ez nem szünteti meg az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatallal kapcsolatban megállapított okozati összefüggést.

5.4. **Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(107) A fenti elemzés bebizonyította, hogy a figyelembe vett időszakban jelentősen nőtt az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése. Ezenfelül megállapították, hogy a behozatalt az uniós gazdasági ágazat által az Unió piacán hasonló termékekért felszámított áraknál alacsonyabb dömpingáron bonyolították le.

(108) Az érintett országokból származó olcsó dömpingelt behozatal mennyiségének és piaci részesedésének növekedése egybeesett az uniós fogyasztás általános és folyamatos csökkenésével a figyelembe vett időszakban, valamint az uniós gyártók piaci részesedését érintő, ugyanebben az időszakban bekövetkező kedvezőtlen változással. Ráadásul 2008-tól az általános gazdasági lassulás és az uniós fogyasztás csökkenése mellett az érintett országok exportőreinek áraik csökkentésével sikerült fenntartaniuk piaci részesedésüket úgy, hogy még mindig alákínáltak az uniós árnak. Megfigyelhető volt ugyanakkor egy további, az Unió piaci részesedését és gazdasági helyzetének főbb mutatóit befolyásoló kedvezőtlen fejlemény. A figyelembe vett időszakban a folyamatosan az uniós árak alá kínáló országokból, azaz Indiából, Indonéziából és Malajziából származó olcsó dömpingelt behozatal áradatának eredményeként visszaesett az uniós gazdasági ágazat nyereségessége, ezért súlyos veszteségek érték a vizsgálati időszakban.

(109) Az uniós gazdasági ágazatnak vélhetően kárt okozó egyéb ismert tényezők vizsgálata arra világított rá, hogy ezek a tényezők nem olyanok, hogy megszüntethetnék az érintett országokból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett károk között megállapított okozati összefüggést.

(110) A fenti elemzés alapján – amely megfelelően megkülönböztette és elválasztotta egymástól az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatását és a dömpingelt behozatal káros hatását – a Bizottság azt az ideiglenes következtetést vonta le, hogy az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó dömpingelt behozatal az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének értelmében jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.

6. AZ UNIÓS ÉRDEK

6.1. Előzetes megjegyzés

(111) A Bizottság az alaprendelet 21. cikke alapján megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömpingre vonatkozó ideiglenes következtetés ellenére fennáll-e olyan kényszerítő erejű ok, amely alapján azt kellene megállapítani, hogy ebben a konkrét esetben az ideiglenes dömpingellenes intézkedések elfogadása nem szolgálná az Unió érdekét. Az uniós érdek elemzése valamennyi érintett érdek megítélésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazatnak, az importőröknek és az érintett termék felhasználóinak érdekeit is.

6.2. Az uniós gazdasági ágazat

(112) Az uniós ágazat az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó dömpingelt behozatal következtében jelentős kárt szenvedett. Fontos emlékeztetni arra, hogy a figyelembe vett időszak alatt a legtöbb kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. A behozatal különösen az uniós gazdasági ágazat pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatókat, egyebek között a pénzforgalmat, a beruházások megtérülését és a nyereségességet befolyásolta nagymértékben. Intézkedések hiányában nagyon valószínű az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének további romlása.

(113) Az ideiglenes dömpingellenes vámok kivetése várhatóan helyreállítaná az uniós piacon a hatékony kereskedelem feltételeit, és lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a vizsgált termék árát hozzáigazítsa a különféle összetevők költségeihez és a piaci feltételekhez. Az ideiglenes intézkedések meghozatala várhatóan lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a figyelembe vett időszak alatt elvesztett piaci részesedésének legalább egy részét visszanyerje, ami további kedvező hatással lenne gazdasági helyzetére és nyereségességére.

(114) A Bizottság ezért megállapította, hogy az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó vizsgált termék behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes intézkedések elrendelése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

6.3. Importőrök

(115) 21 importőr számára küldtek ki kérdőíveket. A vizsgálatban csak két importőr működött együtt, mindkettő az Egyesült Királyságban működik; az érintett országokból származó behozatalból való együttes részesedésük 0,3 %-ot ért el a vizsgálati időszakban. A két importőr közül csak a nagyobbat látogatták meg. Ez az importőr azonban a helyszínen nem engedte meg a könyveibe való betekintést, így a releváns információkat nem lehetett ellenőrizni. Egyértelmű volt ugyanakkor, hogy noha a dömpingellenes intézkedések növelnék e vállalat költségeit, tevékenysége szempontjából nem jelentenének súlyos problémákat, még a vevőkör megtartása mellett sem, vagy szükség esetén a tevékenységi kör megváltoztatása esetén sem.

(116) A rendelkezésre álló információ alapján megállapítható volt, hogy noha az ideiglenes dömpingellenes intézkedések elrendelése hátrányosan érintené a fent említett importőrt, ez az importőr olyan helyzetben lenne, hogy költségtöbbletét átháríthatná a vevőire, illetve átállhatna más beszerzési forrásokra. Ezért az ideiglenes intézkedések elrendelése nem járna túlzottan kedvezőtlen hatással az importőrökre.

6.4. Felhasználók

(117) A vizsgált termék felhasználói nagy érdeklődést mutattak ezen eset iránt. A 97 megkeresett felhasználó közül 21 együttműködött a vizsgálat során. Az együttműködő felhasználók az érintett termék uniós behozatalának 25 %-át képviselték a vizsgálati időszakban. E vállalatok az Unióban mindenütt megtalálhatók, és a tisztálkodószerek, háztartási szerek és ipari tisztítószerek ágazatában tevékenykednek.

(118) A 21 vállalatból ötnél tettek látogatást; ezek az érintett országokból származó vizsgált termék uniós összbehozatalának 18 %-át adták a vizsgálati időszakban. Az ellenőrzött információkból az tűnik ki, hogy a vizsgált termék e vállalatok termelési struktúráinak költségeiből jelentős részt, a végterméktől függően 10–20 %-ot tesz ki.

(119) A meglátogatott öt vállalatból három esetében az összes munkavállaló 15 %-a dolgozik az érintett terméket felhasználó ágazatban, egy vállalat esetében ez a százalékos arány 70 %, míg a másik esetében nem lehetett megállapítani a vállalat összetett struktúrája és a termékskála változatossága miatt.

(120) A vizsgálati időszakban a vizsgált terméket használó tevékenységek összes üzleti tevékenységből való átlagos részesedése 22 % volt a meglátogatott vállalatokban, míg az e tevékenységi kör átlagos haszonkulcsa 6 % volt. Mindezek alapján és tekintettel a javasolt intézkedések viszonylagos enyheségére, a Bizottság úgy becsülte, hogy az érintett országokból származó behozatallal szemben elrendelt ideiglenes dömpingellenes intézkedések hatása összességében elég csekély marad. Néhány felhasználó azzal érvelt, hogy a dömpingellenes intézkedések elrendelése a vizsgált termék hiányát eredményezheti az Unióban, tekintve, hogy csak két nagy uniós gyártó létezik, a vizsgált termék iránti kereslet pedig egyre növekszik. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a javasolt intézkedések viszonylagos enyhesége miatt nem kizárt a vizsgált termék érintett országokból történő behozatala sem. Ráadásul a két uniós gyártó nem használta ki teljes kapacitását a figyelembe vett időszakban. Emellett behozatalra lehetőség van más olyan harmadik országokból is, amelyek nem állnak ilyen intézkedések hatálya alatt. Ezért ezt az érvelést elutasították.

(121) A fentiek alapján, még ha az érintett országokból származó behozatalra megállapított intézkedések a legtöbb felhasználóra kedvezőtlen hatással is vannak, az összhatás csekélynek tűnik. Ezért a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy a rendelkezésre álló információk alapján az érintett országokból származó vizsgált termék behozatala elleni dömpingellenes intézkedéseknek nagy valószínűséggel nem lesznek jelentősen kedvezőtlen hatással az érintett termék felhasználóira.

6.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(122) A fenti szempontokat figyelembe véve a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az uniós érdekre vonatkozó rendelkezésre álló információk alapján nincsenek kényszerítő erejű okok az érintett országokból származó vizsgált termék behozatalára vonatkozó ideiglenes intézkedések elrendelésével szemben.

7. **IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(123) A dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

7.1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint**

(124) Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából figyelembe vették a megállapított dömpingkülönbözeteket, valamint az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.

(125) A kárt okozó dömping hatásának megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor figyelembe vették, hogy az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük az uniós gazdasági ágazat számára, hogy a termelési költségeit fedezni tudja, továbbá hogy olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet egy ilyen fajta iparág ebben az ágazatban rendes versenyfeltételek mellett, vagyis dömpingelt behozatal nélkül, a hasonló terméknek az Unióban történő értékesítéséből ésszerűen elérhetne.

(126) A kár megszüntetéséhez szükséges szintet a dömpingelt behozatal átlagárának és az uniós gazdasági ágazat célárának az összehasonlítása alapján számították ki. A célárat úgy állapították meg, hogy az uniós gazdasági ágazat költségeket fedező eladási árához (mivel az ágazat veszteségesen működött a vizsgálati időszakban) hozzáadták az előirányzott haszonkulcsot. Az uniós gazdasági ágazat azt állította, hogy 15 %-os előirányzott haszonkulcs megfelelő lenne, de állítását nem tudta alátámasztani. Az előirányzott haszonkulcsot ezért ideiglenesen 7,7 %-ban állapították meg, amely megfelel a panaszosok egyike által a figyelembe vett időszakot megelőző utolsó nyereséges évben realizált utolsó haszonkulcsnak.

(127) Az átlagos alákínálási különbséget 24,2 %-ban állapították meg India, 9,1 %-ban Indonézia és 25,7 %-ban Malajzia esetében.

7.2. **Ideiglenes intézkedések**

(128) Az előzőekre tekintettel és az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján a dömping és a kár megszüntetéséhez szükséges megállapított szintek közül a legalacsonyabbal azonos mértékű ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó érintett termék behozatalára, az alacsonyabb összegű vám szabályával összhangban. A dömpingellenes vámtételeket egy esetet kivéve a dömpingkülönbözet alapján állapították meg.

(129) A fentiek alapján a javasolt dömpingellenes vámtételek a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám %-ban
India	VVF Limited	4,8
	Minden más vállalat	9,3
Indonézia	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Minden más vállalat	7,6
Malajzia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Minden más vállalat	13,8

(130) Az e rendeletben meghatározott, az egyes vállalatokra alkalmazandó dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így ezek az értékek a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámokkal) ennélfogva kizárólag az érintett országokból származó és az említett vállalatok, így a konkrétan említett jogalanyok által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében névvel és címmel nem említett vállalatok – beleértve a névvel és címmel felsorolt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat – által előállított importált termékekre nem vonatkozhatnak ezek a vámtételek; ezekre a termékekre a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételeket kell alkalmazni.

(131) A vállalatspecifikus dömpingellenes vámtételek alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például a jogalany nevében bekövetkezett változást, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz [1] kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá minden fontos információt, különös tekintettel a vállalatnak a termeléshez, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a rendeletet ennek megfelelően módosítják az egyedi vámtételekben részesülő vállalatok listájának aktualizálásával.

(132) A dömpingellenes vám megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a maradványvám szintje nemcsak a nem együttműködő exportáló gyártókra vonatkozik, hanem azokra a gyártókra is, akik a vizsgálati időszak során egyáltalán nem exportáltak az Unióba.

(133) A felelősségteljes ügyvitel érdekében meg kell határozni azt az időszakot, amelyen belül az eljárás megindításáról szóló értesítésben megadott határidőn belül jelentkező érdekelt felek írásban ismertethetik álláspontjukat, és meghallgatást kérhetnek. Emellett hangsúlyozni kell, hogy a vámok kivetése tekintetében az e rendelet alkalmazásában tett megállapítások ideiglenesek, és lehetséges, hogy ezeket a végleges intézkedések céljából újra meg kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A következő termékek behozatalára ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni: az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó, jelenleg az ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 és ex 3823 70 00 KN-kód (2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 és 3823 70 00 91 TARIC-kódok) alá tartozó, C8, C10, C12, C14, C16 vagy C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó telített zsíralkoholok (az elágazó láncú izomereket nem ideértve), beleértve az egységes telített zsíralkoholokat (más néven egységes frakciókat), valamint a döntő részben C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C8-C10 keverék), a döntő részben C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket (általános megnevezésük: C12-C14 keverék), valamint a döntő részben C16-C18 hosszúságú szénhidrogénláncokat tartalmazó keverékeket.

(2) Az (1) bekezdésben leírt és az alább felsorolt vállalatok által előállított termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám %-ban	TARIC kiegészítő kód
India	VVF Limited, Sion (Kelet), Mumbai	4,8	B110
	Minden más vállalat	9,3	B999
Indonézia	P.T. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Minden más vállalat	7,6	B999
Malajzia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Minden más vállalat	13,8	B999

(3) Az (1) bekezdésben említett termék Európai Unión belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1225/2009/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek az e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és szempontoknak a közlését, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták, írásban ismertethetik álláspontjukat, és kérhetik a Bizottság általi szóbeli meghallgatásukat.

Az 1225/2009/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése alapján az érintett felek az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított egy hónapon belül e rendelet alkalmazására vonatkozóan észrevételeket tehetnek.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikke egy hat hónapos időszakra alkalmazandó.

[1] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, B-1049 Brussels.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO